

Arrest

nr. 64 155 van 29 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 9 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DEKUYPER, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 25 februari 2010 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 4 maart 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 7 februari 2011.

1.3. Op 8 april 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 11 april 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Kosovaarse nationaliteit. Uw vader is een Ashkali en uw moeder een Roma-zigeunerin. U bent afkomstig uit Vucitrn. Tijdens het gewapende conflict in Kosovo eind jaren negentig raakten verschillende familieleden vermist. Een deel van uw familieleden vluchtte weg uit Kosovo. U bleef echter steeds in Vucitrn, waar u twee huizen bezat, wonen. U werkte de laatste vijf jaar in uw woonplaats als metaalbewerker bij een man van Turkse origine. U kende na de oorlog geen concrete problemen tot begin 2010. U bracht zoals gewoonlijk in de ochtend uw oudere kinderen naar de bushalte, van waar uw kinderen naar een school in het noordelijke gedeelte van Mitrovica vertrokken. Na naar werk te hebben gezocht liep u in de richting van uw woning. U hoorde vlak aan uw huis geroep van uw echtgenote, Hazbije Pllavc (O.V.6.585.658). U zag hoe ze door enkele mannen werd getrokken. U begon om de politie te roepen. Uw echtgenote vertelde u dat er Albanezen waren binnengekomen en haar probeerden mee te nemen en te verkrachten. Albanese politieagenten die ter plaatse waren gekomen in een wagen van EULEX (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) ondervroegen u en uw echtgenote over het hele gebeuren. Nadat ze alle details van jullie hadden verkregen, beloofden ze de daders achterna te gaan. U weet niet of ze hun belofte nakwamen. U bent verder niet meer bij de politie geweest om navraag te doen over de hele zaak omdat u bang was. U vertrok met uw gezin naar uw zus in Urosevac, waar u een viertal dagen bleef logeren. Nadien vertrokken jullie naar uw schoonfamilie in Mitrovica. U verbleef er enkele dagen. U ontmoette er bij de bakker een smokkelaar aan wie u vroeg u naar het buitenland te brengen. Hij vertelde u dat u in België asiel kon vragen. Op 21 februari 2010 vertrok u samen met uw gezin vanuit Mitrovica naar Brussel, waar u na vier dagen op 25 februari 2010 aankwam. Dezelfde dag heeft u een asielaanvraag ingediend. Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw Kosovaarse identiteitskaart (d.d. 26 januari 2010), een attest van Kosovaars staatsburgerschap (d.d. 13 januari 2010), een certificaat van woonplaats (d.d. 13 januari 2010), een Kosovaarse huwelijksakte (d.d. 14 januari 2010), Kosovaarse geboortektes van uw kinderen, documenten met betrekking tot uw vermiste familieleden, medische attesten uit België en een medisch verslag opgesteld in het kader van uw aanvraag tot een machtiging van verblijf op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u ingeroepen feiten ten aanzien van u niet kan besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde Kosovo te hebben verlaten na een ernstig incident met uw echtgenote begin 2010. Verder kende u in Kosovo geen noemenswaardige problemen (CGVS, p. 11). Vooreerst dient, wat dit incident betreft, te worden gewezen op ernstige tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw echtgenote, Hazbije Pllavc. Zo verklaarde u dat u in de **voormiddag** terug naar huis keerde nadat u uw **kinderen naar de bushalte** had gebracht. Op dat ogenblik zag u enkele mannen uw echtgenote naar buiten trekken. U riep om de politie. Albanese **politieagenten kwamen** kort daarop ter plaatse en **ondervroegen u en uw echtgenote**. Ze beloofden achter de daders aan te gaan (CGVS, p. 5; p. 10-11). Uw echtgenote verklaarde evenwel dat ze in de **namiddag** tussen twee en drie uur door Albanezen mishandeld werd. U ging op dat moment uw oudere **kinderen aan de bushalte afhalen**. Na het incident dienden jullie **geen klacht** in bij de autoriteiten. Uw echtgenote herinnerde zich verder niet of de politie naar aanleiding van dit incident is gekomen. Ze herinnerde zich evenmin of ze ondervraagd werd, maar ze voegde hieraan toe dat **enkel u haar over dit incident vragen stelde** (CGVS echtgenote, p. 6-7). Gelet op bovenstaande vaststellingen komt de geloofwaardigheid van het door jullie aangehaalde incident met Albanezen fundamenteel op de helling te staan. Dat er aan dit incident geen geloof gehecht kan worden, blijkt tevens uit de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo. Ze is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens en na de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo in het algemeen en in Vucitrn in het bijzonder wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de

RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat er aan het door u aangehaalde incident geen geloof meer kan worden gehecht.

U voegde hieraan nog toe dat, als u officieel klacht zou indienen, deze klacht niet serieus zou worden genomen omwille van uw etnische origine (CGVS, p. 12-13). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt echter dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. Eulex en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn *Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo* d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo* d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in kopie in het administratieve dossier gevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw identiteitsdocumenten bevestigen uw identiteit, uw nationaliteit, uw woonplaats en uw burgerlijke staat. Deze staan niet ter discussie. De geboorteaktes van uw kinderen tonen hun identiteit en nationaliteit aan. De documenten over vermiste familieleden hebben op u persoonlijk geen betrekking. Bovendien is de situatie in Kosovo, zoals hierboven reeds bleek, sinds het einde van de oorlog grondig gewijzigd. De door u neergelegde medische attesten en het medisch verslag van de in België geraadpleegde artsen bevestigen uw verklaringen dat er bij u gezondheidsproblemen werden vastgesteld na uw aankomst in België (CGVS, p. 5). Medische problemen houden echter geen verband met de criteria vermeld in artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van het artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (vluchtelingenverdrag) en de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat hij in zijn land van herkomst bedreigd werd door Albanezen omwille van zijn Ashkali- en Roma-origine, zijn echtgenote door Albanezen bedreigd en verkracht werd, hij de bescherming van de autoriteiten van zijn land van herkomst niet kan inroepen, hij vreesde voor zijn leven en daarom besloot zijn land van herkomst te ontvluchten. Hij vreest bij een terugkeer naar zijn land, een reëel risico te lopen op ernstige schade waarvoor hij zich niet onder de bescherming van zijn land wil plaatsen omwille van dat risico, en besluit dat zijn eigen omstandigheden deze vrees rechtvaardigen en dat zijn vrees gegrond is.

Aan het verzoekschrift worden geen bijkomende stukken toegevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) er, gelet op de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en die van zijn echtgenote en de discrepanties tussen zijn verklaringen en de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, geen geloof kan worden gehecht aan het door hem aangehaalde incident, (ii) hij niet aantoont dat hij omwille van zijn etnische origine geen bescherming zou kunnen genieten van de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, (iii) de door hem neergelegde documenten bovenstaande vaststellingen niet kunnen wijzigen, en (iv) en medische problemen op zich geen verband houden met de criteria vermeld in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.3. In casu stelt de Raad vast dat verzoeker de feiten die hij aanhaalt niet bewijst en in het verzoekschrift niet de minste poging onderneemt om de pertinente motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Verzoeker beperkt zich immers tot een summiere herhaling dat hij door Albanezen wordt bedreigd omwille van zijn Ashkali- en Roma-origine en zijn echtgenote door Albanezen werd bedreigd en verkracht. Hij gaat voorbij aan de vaststellingen van de bestreden beslissing dat geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten omwille van de tegenstrijdige verklaringen tussen hem en zijn echtgenote en hij niet aantoont dat hij omwille van zijn etnische origine geen bescherming zou kunnen genieten van de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker evenmin de aan het administratief dossier toegevoegde informatie met betrekking tot de veiligheidssituatie van de Roma, Ashkali en Egyptenaren betwist. Derhalve worden de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus als integraal hernomen en bevestigd.

2.4. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoeker worden aangehaald en geen van de motieven wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf en zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten en in het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

2.5. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de dommissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS